

PARAULA I VIDA

Pregar per la cura de la Creació

El dia 1 de setembre el Sant Pare Francesc ha instituït que, cada any, en unió amb els germans ortodoxos, i amb l'adhesió d'altres Esglésies i comunitats cristianes, celebrem la «Jornada mundial de pregària per la cura de la creació». La jornada vol oferir «a cada creient i a les comunitats una valuosa oportunitat de renovar l'adhesió personal a la pròpia vocació de custodis de la creació, elevant a Déu una acció de gràcies per la meravellosa obra que Ell ha confiat a la nostra cura, invocant la seva ajuda per a la protecció de la creació i la seva misericòrdia pels pecats comesos contra el món en què vivim».

En el III Seminari d'Ecologia Integral celebrat a Madrid el propassat juliol, s'ha constatat la necessitat de treballar més pel compliment de *Laudato Si'*. L'objectiu ha estat donar resposta a la pregunta que donava títol al Seminari: «**Laudato Si'. Comencem per casa?**». Amb aquesta finalitat, s'han escoltat i compartit diferents experiències en parròquies, associacions juvenils, monestirs i cases d'espiritualitat, així com grups de persones ex-

closes que, a través de l'ecologia, s'estan integrant en la societat. La conversió ecològica és un procés que ha d'afectar tota la societat i ha d'afectar les persones, els creients. Cal que es treballi conjuntament amb les estructures eclesials, les parròquies i altres confessions, en la mateixa bona línia de les experiències dutes a terme a França per *Església Verda (Église Verte)*. Igualment, el *Moviment Catòlic Mundial pel Clima* fa adonar d'altres llocs del món on aquesta conversió ja s'està duent a terme. També l'*Escoltisme* mostra que es pot gaudir del temps lliure sense consumir combustibles fòssils, convivint en harmonia amb l'entorn i veient la naturalesa com un lloc sagrat de trobada amb Déu, amb el nostre interior i amb qui ens envolta.

El model de desenvolupament actual va deixant en el camí una sèrie de persones que no compten: són les descartades, les excloses. Convé continuar creant empreses d'inserció social que a més lluitin contra la cultura d'usar i llençar (*Solidança i Moda re-de Càritas*). A la *presó de Castelló* es donen experiències d'educació ambiental molt interessants. I en ordre a alimentar una espiritualitat que faciliti la cura

de la Creació, les experiències del *Monestir de Poblet* i de *Casa Velha de Portugal*, donen profunditat a una espiritualitat contemplativa i agraïda pel do de la Natura regalat per Déu a tots.

És fonamental crear i acompanyar processos de conversió ecològica vinculats a comunitats; la improvisació i els personalismes no són viables. Per això cal disposar d'equips d'experts que assessorin, acompanyin, dinamitzin, facin eco-diagnòstics integrals i, si s'escau, certifiquin el compliment de *Laudato Si'*. Amb la destrucció del medi ambient es constata que les dones són les que més estan patint les conseqüències del canvi climàtic i les principals víctimes en la defensa del territori dels pobles indígenes en front dels qui l'estan destruint per acaparar els recursos naturals. El proper **Sínodo de l'Amazònia** és una oportunitat per a tota l'Església de fer una escolta atenta al crit de la Terra i de les persones empobrides, perquè es guareixin totes les nostres vides; perquè protegim el món i no el depredem; perquè sembrem vida i bellesa i no contaminació i destrucció.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El claustre de la Catedral acull *El Retaule de Sant Ermengol*

Del 3 al 10 d'agost, el claustre de la Catedral de Santa Maria va acollir la representació del *Retaule de Sant Ermengol*, un espectacle teatral que es representa des del 1957, durant la primera quinzena del mes d'agost. L'edició d'aquest *Retaule* segueix amb la línia que es va iniciar fa tres anys, quan es van incorporar nous actors i actrius, tant en personatges de text com de figuració, i també es treballa amb millors elements i efectes visuals escènics. Els més de 100 actors i tècnics d'aquest espectacle són voluntaris i escenifiquen en deu quadres, episodis de la vida de Sant Ermengol, el Bisbe d'Urgell des de l'any 1010 fins al 1035, i un personatge important de la història de Catalunya durant el segle XI, contemporani de l'Abat-Bisbe Oliba de Vic.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

La complaença o el deure acomplert (I)

La complaença és el sentiment interior d'haver fet allò que calia fer, d'haver dit el que calia dir, d'haver anat allí on s'havia d'anar. Neix de l'anàlisi reflexiva. Solament es pot complaure el qui analitza atentament la seva acció i entreveu els fruits que deriven d'ella, les conseqüències que ha tingut per als altres.

Tota acció té conseqüències, però solament qui estudia atentament els efectes de la seva acció, pot sentir complaença. Exigeix una mirada transparent i clara, demana audàcia per sospesar el que s'ha fet, sense buscar el fàcil consol.

Sempre hi ha el perill de sucumbir a la falsa complaença, d'aturar el treball analític per arribar a la fàcil conclusió que tot s'ha fet com s'havia de fer o bé que no hi havia res a fer. Hi ha qui prefereix no furgar, per evitar el sentiment de culpa. Hi ha qui prefereix mirar una part, per sentir que ha fet el que podia i recrear-se en la tranquil·litat.

La complaença és la percepció interior de què s'ha acomplert el deure, el mandat interior. El deure és, per dir-ho a la manera kantiana, una veu que s'escolta en la més profunda de les interioritats, que exigeix, que espera resposta, que commou i que cerca

una traducció pràctica. El deure no ve de fora; ve de dins. Exigeix una resposta, un compromís.

Rarament s'escriu sobre el deure. Rarament s'escriu sobre el goig que s'experimenta quan s'obeeix la veu del deure. La complaença no és el plaer, perquè el plaer és sensible, és una percepció subjectiva que es capta a través dels sentits externs, mentre que la complaença és purament espiritual, és un bé percebent en el dedins que neix de la tranquil·litat d'haver acomplert amb el propi deure.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Orar por el cuidado de la Creación

El día 1 de septiembre el Papa Francisco ha instituido que, cada año, en unión con los hermanos ortodoxos, y con la adhesión de otras Iglesias y comunidades cristianas, celebremos la «Jornada mundial de oración por el cuidado de la creación». La jornada quiere ofrecer «a cada creyente y a las comunidades una valiosa oportunidad de renovar la adhesión personal a la propia vocación de custodios de la creación, elevando a Dios una acción de gracias por la maravillosa obra que Él ha confiado a nuestro cuidado, invocando su ayuda para la protección de la creación y su misericordia por los pecados cometidos contra este mundo en que vivimos».

En el III Seminario de Ecología Integral celebrado en Madrid el pasado julio, se ha constatado la necesidad de trabajar más por el cumplimiento de *Laudato Si'*. El objetivo ha sido dar respuesta a la pregunta que daba título al Seminario: «*Laudato Si'*. ¿Empezamos por casa?». Con este fin, se han escuchado y compartido diferentes experiencias en parroquias, asociaciones juveniles, monasterios y casas de espiritualidad, así como grupos de personas excluidas que, a través de la ecología, se están integrando en la sociedad. La conversión ecológica es un proceso que debe afectar a toda la sociedad y debe afectar por tanto a las personas, los creyentes. Es necesario que se trabaje conjuntamente con las estructuras eclesiales, las parroquias y otras confesiones, en la misma buena línea de las experiencias llevadas a cabo en Francia por *Iglesia Verde (Église Verte)*. Igualmente, el *Movimiento Católico Mundial por el Clima* muestra otros lugares del mundo donde esta conversión ya se está llevando a cabo. También el *Movimiento Scout* muestra que se puede disfrutar del tiempo libre sin consumir combustibles fósiles, conviviendo en armonía con el entorno y viendo la naturaleza como un lugar sagrado de encuentro con Dios, con nuestro interior y con los que nos rodean.

El modelo de desarrollo actual va dejando en el camino una serie de personas que no cuentan: son las descartadas, las excluidas. Conviene seguir creando empresas de inserción social que además luchan contra la cultura de usar y tirar (*Solidansa y Moda re- de Caritas*). En la *cárcel de Castellón* se dan experiencias de educación ambiental muy interesantes. Y en orden a alimentar una espiritualidad que facilite el cuidado de la Creación, las experiencias del *Monasterio de Poblet* y de *Casa Velha* de Portugal, dan profundidad a una espiritualidad contemplativa y agradecida por el don de la Naturaleza regalado por Dios a todos.

Es fundamental crear y acompañar procesos de conversión ecológica vinculados a comunidades; la improvisación y los personalismos no son viables. Por ello es necesario disponer de equipos de expertos que asesoren, acompañen, dinamicen, hagan eco-diagnósticos integrales y, en su caso, certifiquen el cumplimiento de *Laudato Si'*. Con la destrucción del medio ambiente se constata que las mujeres son las que más están sufriendo las consecuencias del cambio climático y las principales víctimas en la defensa del territorio de los pueblos indígenas frente a quienes lo están destruyendo por acaparar los recursos naturales. El próximo **Sínodo de la Amazonia** es una oportunidad para toda la Iglesia de realizar una escucha atenta al grito de la Tierra y de las personas empobrecidas, para que se curen nuestras vidas; para que protejamos el mundo y no lo depredemos; para que sembremos vida y belleza y no contaminación y destrucción.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Religiosos Fills de la Sda. Família visiten Tremp i La Seu d'Urgell

El dia 17 de juliol, una trentena de religiosos Fills de la Sagrada Família van visitar les ciutats de Tremp i La Seu d'Urgell, seguint les petjades el seu fundador, Sant Josep Manyanet, dins d'un curs de formació congregacional que estan duent a terme aquests dies a Barcelona. Hi foren presents el Secretari general de la congregació, P. Jesús Díaz, i el P. Josep Maria Blanquet.

Al matí van visitar el Casal Manyanet a Tremp que és la casa on va néixer Sant Josep Manyanet i Vives, el 7 de gener de 1833, i que guarda records entranyables del fundador dels Fills de la Sagrada Família. A continuació, van celebrar l'Eucaristia a la Basílica de la Mare de Déu de Valdeflors on van ser acollits pel Rector i Arxiprest, Mn. Joan Antoni Mateo, i pel P. Antonio Facerias, S.F. que col·labora pastoralment amb la Parròquia de Tremp. A la tarda es van desplaçar a La Seu d'Urgell on van ser acollits pel Secretari general de la Diòcesi, Mn. David Codina. Van poder visitar la S.E. Catedral Basílica

el Palau episcopal on el P. Josep Manyanet havia exercit durant 12 anys com a sacerdot familiar del Bisbe i Copríncep Josep Caixal i com a Vicesecretari del Bisbat i Secretari de Visites Pastorals i Bibliotecari del Seminari. Precisament al claustre del Palau episcopal es van poder fer una fotografia de grup davant l'escultura-memorial a Sant Josep Manyanet que fou inaugurada amb motiu de la seva canonització per Sant Joan Pau II el 16 de maig de 2004.

Constitució de la Fundació privada Nostra Senyora de Meritxell

La Fundació Privada Nostra Senyora de Meritxell ja és una realitat. Substitueix l'anterior Patronat de l'Escola i aplica la llei aprovada pel Consell General. Els membres de l'Escola Especialitzada de Nostra Senyora de Meritxell (EENSM) es van reunir el 26 de juny per signar l'acta notarial

que dona vida a la nova entitat, i suposa la formalització del patronat que substitueix l'anterior Junta rectora del centre. A l'acte hi van assistir la Presidenta Maria Pilar Díez; Mn. Antoni Elvira com a representant del Bisbat d'Urgell; els ministres d'Afers Socials, Víctor Filloy, i d'Educació i Ensenyament Superior, Ester Vilarrubla; la Directora general de la CASS, Joaquina Sol; Sílvia Bonet com a representant de la societat civil i futura tesorera del patronat; i Meritxell Teruel, membre de l'Associació d'Usuàries, Familiars i Representants Legals de la nova fundació. L'organigrama del nou patronat estarà encapçalat pel Copríncep Joan-Enric Vives que exercirà com a President honorífic.

La creació també incorpora una nova imatge corporativa que vol expressar la solidesa d'un projecte que compta amb 50 anys de trajectòria.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

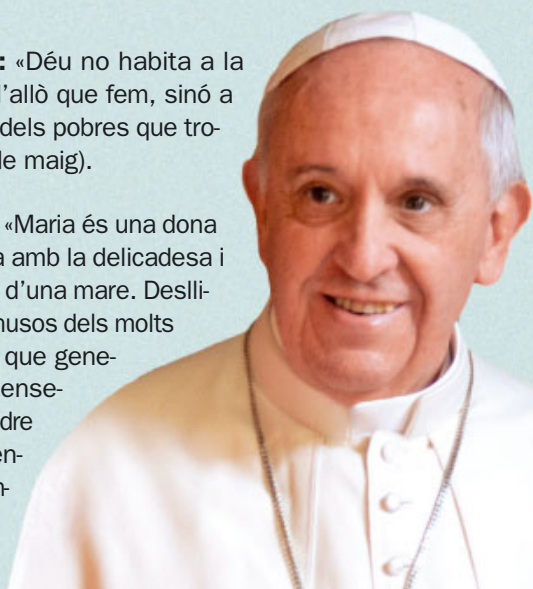

@Pontifex: «La pau de Jesús és un do. No la podem obtenir amb mitjans humans, és una altra cosa: la pau de Jesús ens ensenya a suportar. Suportar és portar la vida sobre les espatlles, les dificultats, la feina, tot; i tenir el coratge de tirar endavant» (22 de maig).

@Pontifex: «Cada criatura té una funció, cap no és supèrflua. Tot l'univers és un llenguatge de l'amor de Déu, del seu desmesurat afecte per nosaltres: terra, aigua, muntanyes, tot és càrria de Déu» (22 de maig).

@Pontifex: «Déu no habita a la grandesa d'allò que fem, sinó a la petitesa dels pobres que trobem» (24 de maig).

@Pontifex: «Maria és una dona que camina amb la delicadesa i la tendresa d'una mare. Deslliga tots els nusos dels molts problemes que generem, i ens ensenya a romandre dempeus enmig de la tempesta» (24 de maig).

Una solució integral davant una situació extrema, un pis acollida

Aquest estiu ha entrat en funcionament a La Seu d'Urgell, un projecte singular que posa en joc tots els recursos dels que disposa Càritas a la diòcesi per acompanyar persones i famílies en grans dificultats. Es tracta d'un pis d'acollida. Segueix l'experiència del pis d'acollida que va entrar en funcionament fa dos anys a Balaguer, que ha resultat molt reeixida i que ha ajudat a recuperar la seva vida a moltes persones.

Aquests pisos d'acollida transitòria a La Seu d'Urgell i a Balaguer donen resposta integral a algunes famílies o persones que es troben en situació de vulnerabilitat màxima, mentre no es posen en marxa ressorts que permetin la seva integració en l'àmbit laboral i/o social.

El projecte entra en funcionament a La Seu d'Urgell després que ja fa dos anys es va iniciar el mateix tipus de projecte a Balaguer, i d'observar que és una fórmula molt útil en moments de grans dificultats per a les persones. Ara, a partir del mes de

juny, entrarà en funcionament aquest pis a la capital de l'Alt Urgell, per tal de donar resposta a les demandes de suport d'urgència de persones o famílies que no poden pagar el lloguer o les despeses de la llar. Aquest tipus de necessitat va en augment any rere any.

Des de Càritas s'ofereix habitatge d'estada limitada i també suport, formació, gestió social, laboral i emocional a persones/famílies per millorar la situació greu d'exclusió.

Els destinataris d'aquest projecte són famílies o persones amb possibilitats reals de millora. Què vol dir

això? Doncs que es posen en marxa els recursos d'acompanyament a les persones afectades en aspectes molt diversos: en el reconeixement i la gestió de les pròpies capacitats per tirar endavant, els podem acompanyar en itineraris d'inserció laboral i en gestió personal econòmica i social, els infants poden ser escolaritzats amb seguiment... Quan una família té un problema complex, cal cercar una resposta que pugui resoldre els fronts oberts.

Balaguer

L'oportunitat de poder oferir un pis d'acollida és un avenç important. En el pis d'acollida situat a Balaguer hi han viscut l'any 2018, durant 12 mesos, una família; i durant 8 mesos una persona sola. Les bones notícies són que les dues unitats familiars que han deixat el recurs del pis han pogut retornar a viure en un lloc estable. Actualment, hi viu una altra família.

La Seu d'Urgell

Al pis recentment obert a La Seu d'Urgell, ja hi viu una família. En aquest cas, ha estat possible per la cessió d'ús a 20 anys de la parròquia Sant Ot, d'un llegat rebut de la Sra. Maria Molines. Disposa de quatre habitacions i té capacitat per a acollir una o dues unitats familiars.

Funcionament

Com funciona aquest programa d'atenció? Càritas d'Urgell es fa càrrec de totes les despeses derivades de l'habitatge sempre que la família no les pugui assumir. L'estada a l'habitatge no és superior a 6 mesos, encara que de forma excepcional es pot tenir una pròrroga de fins a 3 mesos a petició de la persona responsable de l'acollida. Les famílies que hi viuen estan acompanyades en tot moment per un tècnic responsable del projecte, que també realitza funcions de supervisió.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / SI 95 / Lc 4,16-30]. Sant Antolí o Antoni, mr.; santa Íngrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob).

3. □ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / SI 26 / Lc 4,31-37]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música; santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.

4. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / SI 51 / Lc 4,38-44]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, verge; santa Rosalia de Palerm, verge; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dijous [Col 1,9-14 / SI 97 / Lc 5,1-11]. Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Tere-

sa de Calcuta, fund. de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Divendres [Col 1,15-20 / SI 99 / Lc 5,33-39]. Sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat; servites: beat Bonaventura de Forlí, prev.

7. ■ Dissabte [Col 1,21-23 / SI 53 / Lc 6,1-5]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa

9,13-19 / SI 89 / Flm 9b-10.12-17 / Lc 14,25-53]. *Tortosa*: □ Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. *Urgell*: □ Territori de Catalunya: Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Meritxell, patrona principal d'Andorra. Sant Adrià, soldat i mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I, papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

Diumenge XXI de durant l'any (C)

COMENTARI

Tothom que s'enalteix serà humiliat

Jesús sempre ens parla en funció dels valors del Regne que ell predica. I avui l'evangeli subratlla dos valors fonamentals d'aquest Regne: humilitat i generositat. Comença dient que *Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs*. I llavors els proposa una paràbola dient que *quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis als primers llocs... més aviat vés a ocupar el lloc darrer*. I acaba dient: *Tothom que s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit*. Aquesta forma impersonal de parlar vol dir que serà Déu qui enaltirà el qui s'humilia. Per tant, l'honor ha de venir de Déu, no de nosaltres, ni tan sols dels altres homes. És a dir que, qui vulgui entrar en el Regne, s'ha de fer petit, no tenir pretensions de ser el més important.

En aquesta mateixa línia ens diu també la primera lectura: *Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor*. Déu que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. Déu només es dona a conèixer als humils i senzills.

Però Jesús encara afegeix: *Quan fas un dinar, no hi cridis els teus amics..., ni veïns rics. Més aviat, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Felç de tu, llavors: ells no tenen res per a recompensar-t'ho i Déu t'ho recompensarà*. A tots ens agrada sentir-nos rodejats de persones « importants » per les raons que siguin, però Jesús ens convida a pensar en els més pobres i necessitats, en aquells que als ulls del món no compten per a res, a pensar i convidar els senzills i humils. Per això l'autor de la carta als hebreus ens recorda que nosaltres *ens hem acostat a la ciutat del Déu viu, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel*. Per això no hem d'actuar com les persones del món que busquen sempre els primers llocs i les persones importants, sinó que sabent que és Déu qui ens convida cerquem sempre la humilitat i la generositat: aquests són els veritables valors del Regne de Jesús. Aquests han de ser els nostres valors.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,17-20.28-29)

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dona esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor.

Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

▶ Salm responsorial (67)

R. *Instal·làreu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.*

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf. R.

Déu és pare d'orfes, / defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dona casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix. R.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·làreu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinai, que era tota ella foc ardent, fosc, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 14,1.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic, puja més amunt." Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.» Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Felç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 3,17-20.28-29)

Hijo, actúa con humildad en tus quehaceres, y te querrán más que al hombre generoso. Cuanto más grande seas, más debes humillarte, y así alcanzarás el favor del Señor. «Muchos son los altivos e ilustres, pero él revela sus secretos a los mansos». Porque grande es el poder del Señor y es glorificado por los humildes. La desgracia del orgulloso no tiene remedio, pues la planta del mal ha echado en él sus raíces. Un corazón prudente medita los proverbios, un oído atento es el deseo del sabio.

▶ Salmo responsorial (67)

R. *Tu bondad, oh, Dios, preparó una casa para los pobres.*

Los justos se alegran, / gozan en la presencia de Dios, / rebosando de alegría. / Cantad a Dios, tocad a su nombre; / su nombre es el Señor. R.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece. R.

Derramaste en tu heredad, oh, Dios, una lluvia copiosa, / aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra / que tu bondad, oh, Dios, / preparó para los pobres. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,18-19.22-24a)

Hermanos:

No os habéis acercado a un fuego tangible y encendido, a densos nubarrones, a la tormenta, al sonido de la trompeta; ni al estruendo de las palabras, oído el cual, ellos rogaron que no continuase hablando. Vosotros, os habéis acercado al monte Sión, ciudad del Dios vivo, Jerusalén del cielo, a las miríadas de ángeles, a la asamblea festiva de los primogénitos inscritos en el cielo, a Dios, juez de todos; a las almas de los justos que han llegado a la perfección, y al Mediador de la nueva alianza, Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,1.7-14)

Un sábado, Jesús entró en casa de uno de los principales fariseos para comer y ellos lo estaban espionando. Notando que los convidados escogían los primeros puestos, les decía una parábola: «Cuando te conviden a una boda, no te sientes en el puesto principal, no sea que hayan convidado a otro de más categoría que tú; y venga el que os convidó a ti y al otro, y te diga: "Cédele el puesto a este". Entonces, avergonzado, irás a ocupar el último puesto. Al revés, cuando te conviden, vete a sentarte en el último puesto, para que, cuando venga el que te convidó, te diga: "Amigo, sube más arriba". Entonces quedarás muy bien ante todos los comensales. Porque todo el que se enaltece será humillado; y el que se humilla será enaltecido». Y dijo al que lo había invitado: «Cuando des una comida o una cena, no invites a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a los vecinos ricos; porque corresponderán invitándote, y quedarás pagado. Cuando des un banquete, invita a pobres, lisiados, cojos y ciegos; y serás bienaventurado, porque no pueden pagarte; te pagarán en la resurrección de los justos.»